

Svajonų
ROMANAI

Tango

SUSANNA CAR
Dar viena naktis

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 rugsejis – spalis

Knygute.lt

Susanna Car
(Siuzana Kar)

DAR VIENA NAKTIS

Romanas

Versta iš Susanna Car,
The Bridesmaid's Best Man, 2013
© Susanna Car, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Gabrielė Virbickienė, vertimas iš anglų kalbos,
2015

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Fotolia.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-958-1

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

Grindys drebėjo nuo trankios šokių muzikos, o prieblandą skrodė prožektorių šviesos. Kol pusnuogiai vaikinai šoko klykiančioms merginoms, Endžė Loson išsitraukė telefoną ir pasižiūrėjo, kiek valandų. Kiek jai dar reikės kanintis šiame mergvakaryje?

Kažkam palietus petį Endžė krūptelėjo. Pasiukusi už savęs pamatė būsimą nuotaką. Britanės neįmanoma nepastebėti – aptempta raudona suknelė, netikrų briliantų diadema ir ant ilgų, varinių plaukų krintantis nuometas.

– Endže, turėtum linksmintis, – per muzikos trenksmą suaimanavo Britanė. Ji stovėjo rankomis įsisprendusi į klubus ir nekantriai trepeno koja. – Tu mano pamergė. Privalai atsipalaiduoti!

Endžė pažvelgė į Britanę, į merginas, užlipusias ant stalų ir kėdžių, maldaujančias gražuo-lio šokėjo išsirengti, ir vėl atsisuko į ją.

– Ir tu tai pastebi?

– Ir ką tu vilki? – Britanė su pasibjaurėjimu rodė į Endžę. – Juk čia mergvakaris.

– Aplink sukiojasi pusnuogiai vaikinai, – En-

džė priminė būsimai nuotakai. – Nemaniau, kad turiu laikytis aprangos kodo.

– Žinoma, kad turi. Čia *mano* vakarėlis, – pareiškė Britanė ir prispaudė gražiai sutvarkytus nagučius draugei prie krūtinės. – Aš asmeniškai padedu apsipirkti išskirtinėms klientėms, ir jos čia.

Išskirtinėms? Endžė vos laikėsi neprunkštelėjusi. Jai teko dirbti su pačiomis talentingiausiomis ir daugiausiai pasiekusiomis Sietlo moterimis, o į Britanės kvietimą atsiliepusios klientės dabar buvo kaip reikiant įkaušusios ir visiškai nesivaldė.

– Gerai turiu atrodyti ne tik aš, – priminė Britanė. – Bet ir mano pamergės.

Endžė nužvelgė savo apdarus. Vilkėjo juodą, blizgią, berankovę palaidinę, tamsius aptemptus džinsus, kuriuos nenoromis apsimovė įkalbėta motinos, ir avėjo aukštakulnes basutes. Drabužiai nebuvo nei keisti, nei vulgarūs.

Mergina nužvelgė kitas moteris, susirinkusias aukšto lygio striptizo klube, užsakytame Britanės mergvakariui. Viešnios nepriminė Endžės pažįstamų, kurios dievino flanelinius marškinius, akinius storais rėmeliais ir dizainerių batus. Jos netgi nepriminė jogos kelnes ir

ekologišką kavą mėgstančių priemiesčių gyventojų. Šios moterys vilkėjo gundančias sukneles ar trumpučius, prigludusius sijonėlius. Atrodė pašėlusios ir seksualios.

Ak. Endžės šiais žodžiais neapibūdintum. Niekada. Endžė atsiduso, bet nepasidavė instinktyviam norui susigūžti. Ji ir vėl apsirengė netinkamai. Manė, kad taip apsirengusi atrodys subtiliai ir susilies su minia, tačiau dabar priminė juodą milžiną tarp cukruotų slyvų fėja.¹

- Aš rimtai, Endže. - Britanė sušuko bejėgiškai iškėlus rankas. - Kuo blogai parodyti iškirptę?

Dabar draugė kalbėjo visai kaip Endžės motina.

- Nieko, - numykė mergina ir gūžtelėjo pečiais. Gerai, kad būsima nuotaka taip galvojo, nes apsivilkusi pamergės suknelę apsinuogins prieš visą pasaulį. Ta suknelė buvo ankšta, blizgi ir vos dengė seksualiausias vietas.

- Pasiduodu. Tiesiog pamėgink apsimesti, kad tau smagu. - Nueidama burbtelėjo Brita-

1 Turima omeny P. Čaikovskio baleto „Spragtukas“ cukruotų slyvų fėja (čia ir toliau - vert. pastabos).

nė.

Po šių atsisveikinimo žodžių Endžė sustingo. Ji labai stengėsi įsijausti į vakarėlio nuotaiką, bet jai buvo nuobodu. Ir tai buvo puiki priežastis sunerimti. Tiesą sakant, iš jos gyvenimo dingus Koului, joks kitas vyras nedomino. Mergina buvo viena jau kelis mėnesius, bet matydama pusnuogius gražuolius nė kiek nesusi-jaudino. Kodėl ji negali pasimėgauti šokančiais vyrais? Juk tai nesąmonė. Ji jauna, sveika. Kas jai negerai?

- Neklausyk Brit.

Nuleidusi akis Enždė pamatė Britanės asistentę. Šerilė buvo mažutė, įspūdingų formų blondinė, paprastai mėvinti džinsus ir vilkinti gyvūnų kailių raštais margintas palaidines, bet šiandien ji dėvėjo aptemptą suknutę, primenančią leopardo kailį, ir avėjo dangų remiančius aukštakulnius.

- Brit nuolat neprašyta dalija stiliaus patarimus, - atsargiai šyptelėjo Šerilė. - Bet nenori nieko įžeisti.

- Viskas gerai. Man netrukdo. - Patikino Endžė, bet Britanės asistentė jau ieškojo savo viršininkės.

Ir tikrai netrukdė. Endžė taip dažnai girdėjo

nusiskundimus, kad įprato nekreipti į juos dėmesio. Vaikiniai visada norėjo, kad ji vilkėtų atviresnius drabužius, o geranoriškos draugės mėgindavo padaryti makiažą, tačiau mergina nepasidavė jų maldavimams. Endžė žinojo, kad niekada nepateisins draugų lūkesčių, tad kam dar stengtis?

Tokios pagalbos ji išmoko atsisakyti labai jauna. Mama versdavo leistis į žygius po prekybos centrą: apsipirkimai prilygdavo kelionei ant ešafoto, bet, nepaisant atkaklių motinos pastangų dukterį paversti stileiva, Endžei taip ir nepavyko. Vietoj plazdančių suknelių ir makiažo mergina mieliau rinkdavosi padėvėtus brolio drabužius.

Galbūt Endžė persistengė. Motina buvo įsitikinusi, kad Koulas dukterį paliko, nes ji nesistengė dėl savo išvaizdos. Endžės draugėms ši mintis taip pat buvo nesvetima.

Endžė nenorėjo tuo tikėti. Kai jie susipažino sporto klube, ji neatrodė įspūdingai – suplukusi traukė į dušą po sunkios treniruotės, bet Koulas nesiliovė flirtavęs.

Net ir vėliau Koulas niekada neprašė jos pasipuošti, nesiskundė, kad plaukus įprastai ji riša į arklio uodegą ir neįtikinėjo apsivilkti gražių apatinių. Jis nesiūlė išryškinti treniruočių

rezultatų aptemptais drabužiais. Vaikinas manė, kad Endžė stipri ir seksuali.

Galbūt ji buvo nepakankamai seksuali...

- Endže!

Pažinusi vyriausiosios pamergės balsą, Endžė krūptelėjo. Galvojo, kaip pasprukti, bet ją išgelbėti galėjo nebent pasirodymas ant scenos, o to tikrai nebus. Endžė atsiduso pripažindama pralaimėjimą ir stebėjo, kaip artinasi Heidė.

Heidė buvo aukšta ir liekna kaip nendrė, o trumpi tamsūs plaukai išryškino įspūdingus bruožus. Vieną petį apnuoginanti mėlyna suknelė ir aukštakulniai turėjo pelnyti Britanės pritarimą. Vien prie jos prisiartinusi Endžė jautėsi pilka ir senamadiška. Merginas siejo tik vienodos auksinės apyrankės, kurias gavo dovanų kaip pamergės.

- Turi padėti man pasislėpti nuo Robinos, - pareiškė Heidė.

Endžė neprisiminė, kur pamergių vadovėlyje parašyta, kad jai atitenka arbitro pareigos. Nors Heidė ir Robina priklausė Britanės koldžo seserijai, viena kitos neapkentė. Galėjai pamanyti, kad jos nuolat varžosi dėl Britanės dėmesio. Endžei nepakako fantazijos sugalvo-

ti, kam švaistyti energiją tokioms nesąmonėms. Tiesą sakant, jai atrodė, kad Britanei malonu žiūrėti, kaip draugužės pešasi.

Nelaimei, mergina nujautė, kokia nuotaka yra iš tiesų, ir troško rasti dingstį atsisakyti pamergės pareigų, bet jaunikis buvo Patrikas – geriausias Endžės draugas nuo darželio laikų. Jam buvo svarbu, kad ji dalyvautų vestuvėse.

– Koledže negalėjau jos pakęsti, – tęsė Heidė. – Bet dabar Robina dar bjauresnė.

– Žaviuosi tavo savitvarda, – visiškai rimtai paantrino Endžė. – Taip stengiesi, kad Britanės mergvakaryje nekiltų jokių scenų. Tu tikra draugė.

– Žinau. Negaliu patikėti, kad Robina pasakė, jog pamergių suknelės neskoningos. Kaip ji gali taip sakyti? Man labai patinka Britanės skonis. Manau, kad suknelės seksualios ir spalvingos.

Spalvingos? Endžė prikando lūpą. Žinoma, žalia – labiau primenanti pilką – irgi spalva, taigi teoriškai Heidė teisi.

– Be to, galėsim jas apsivilkti ir po vestuvių, – priminė Heidė.

Endžė lėtai linktelėjo.

– Žinoma.

Tik ar ji norės eiti į tokią vietą, kur reikės taip apsinuoginti?

- Be abejo, prie nuostabios Robinos odos gali liestis tik dizainerių apdarai, - piktai metė Heidė ir sukryžiuvusi rankas ant krūtinės dirstelėjo per petį. - Manau, kad ji įsižeidė, nes nebuvo suknelės drambliui. Jos dydis dviženklis.

Endžė sukando dantis. Štai kodėl mieliau leisdavo laiką su vaikinais. Jai norėjosi čiupti Heidę už plaukų, gerai papurtyti ir liepti pagaliau suaugti. Patrikui tai visada padėdavo, bet su Heide viskas galėjo baigtis ašaromis.

Striptizo klubas paskendo tamsoje, prožektorius apšvietė Britanę.

- O, - sucypė Heidė, kai vedantysis pakvietė būsimą nuotaką ant scenos. - Vaikiniai šoks Britanei. Eik, susirask kur atsisėsti.

Endžė stebėjo, kaip sverdėdama ant pavojingai aukštų kulniukų Heidė pasileido prie scenos. Ji giliai įkvėpė. Na ir kas, kad ne taip apsi-rengė? Kam rūpi, jei ji per drovi, kad grabaliotų nepažįstamą vyrą? Juk tai nereiškia, jog ji neseksuali, tiesa? Vis tiek galėjo šypsotis, plōti ir rūpintis, kad visi gerai praleistų laiką. Šiandien ji pasilinksmins, net jei tai kainuos

gyvybę.

- Ką ji apie mane pasakė?

Šalia išdygus Robinai, Endžė pašoko. Ant kaklo surišama oranžinė suknelė, nusagstyta karoliukais, buvo tokia trumpa, kad iš pradžių Endžei pasirodė, jog tai marškinėliai.

- Heidė? Sakė, kad vaikinai šoks Britanei.

- Juk ji kalbėjo apie mane, tiesa? - piktai išbėrė Robina. Jai krestelėjus galvą susiūbavo plonytė juoda arklio uodegėlė.

- Ne, - sumelavo Endžė.

Robina kilstelėjo tobulai išpešiotą antakį.

- Ji tik pyksta, nes Brit patiko mano sugalvotos linksmybės SPA. Juk mums visoms buvo gera, tiesa?

Apsilankymas SPA Endžei buvo nauja patirtis. Ramioje, moteriškumu spinduliuojančioje aplinkoje ji jautėsi nejaukiai. Vos įėjus pro drožinėtas duris pasijuto kaip bjaurusis ančiukas tarp elegantiškų gulbių.

- Tai buvo mano pirmas apsilankymas SPA.

- Gali nepasakoti, mačiau tavo nagų odeles, - baisėjosi Robina. - Bet viskas buvo sumanyta tam, kad nuotaka atsipalaiduotų. Juk Brit buvo tokia įsitempusi.

Endžė pritarė jai visa širdimi. Būsima nuota-

ka turėjo labai aiškia vizija, kaip turi atrodyti vestuvės ir svečių priėmimas, bet viena negalėjo sužiūrėti visų smulkmenų. Net pasitelkus darbščią asistentę ir tris nenuilstančias pamergeres liko neišspręstų klausimų.

- Galbūt nusiramintų, jei ką nors suvalgytų.

- Net nepamink! - paliepė Robina stipriai purtydama galvą. - Iki vestuvių negalima. Brit turi tilpti į suknelę.

Jokio padoraus maisto iki vestuvių? Endžei tai atrodė tikra kankynė.

- Suknelė tinka tobulai. Britanei nėra ko jaudintis. Metas nutraukti tą skysčių dietą - antraip taps irzli ir galiausiai išseks.

Robina išpūtė akis:

- Manai, kad Brit įkyri?

Derėtų atsargiau rinkti žodžius. Negi nežinojo, kad tokie vakarėliai kaip minų laukas, kuriame bet kada gali užminti ant nesaugumo, pavydo ar konkurencijos bombos? Endžė jau dabar įtarė, kad tapusi Britanės pamergerė draugystės nesustiprins. Jei nori likti Patriko drauge, teks labiau pasistengti.

- Ne, tik norėjau pasakyti...

Rožinė scenos uždanga pakilo. Tamsioje scenoje stovėjo penki šokėjai. Jie dėvėjo juodus

kaklaraiščius ir laisvai nuo klubų krintančias odines kelnes. Merginoms pradėjus cypti Endžė išsigandusi krūptelėjo.

Pasigirdus pirmiems „It's Raining Men“ akordams Robina iškėlė rankas ir sušuko iš džiaugsmo. Endžė pa-reigingai šypsojosi ir plojo žiūrėdama, kaip vyrai pradeda sukiotis apie Britanę. Įžūloka choreografija ir prastas apšvietimas slėpė, kad gerai šoka vos keli vaikinai.

Pamačius, kaip Britanė noriai gulasi ant scenos ir leidžiasi apžergiami vieno šokėjo, Endžei atvipo žandikaulis. Niekas negalėtų apkaltinti būsimos nuotakos drovumu. Britanei patiko dėmesys.

Vyrai buvo liekni, atletiško sudėjimo. Endžė žavėjosi jų raumenimis ir stipriomis rankomis. Žinojo, kiek darbo reikia įdėti, kad taip atrodytum. Tačiau, nors šokėjai buvo patrauklūs, seksualūs, jai nesinorėjo klykti vos juos pamačius.

Galbūt todėl, kad dirbo asmenine trenere ir kasdien sukiodavosi tarp daugybės raumeningų vyrų. Arba todėl, kad jai buvo drovu stebėti, kaip vyras rangosi prieš ją laukdamas, kada ji užkiš pinigų už jo blizgančių kelnaičių....